

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:

Sf. Spovedanie – 12:00 pm – Reconciliation

Sf. Rozar – 12:00 pm – Holy Rosary

Sfânta Liturghie – 12:30 pm – Divine Liturgy

Duminica a 5-a a Sfințelor Paști

a Samarinenței

Fifth Paschal Sunday

Sunday of the Samaritan Woman

15 Mai / May 2022, Glas / Tone 4

La Antifonul 3: Pe maica ta, Hristoase, care cu trup, mai presus de fire te-a născut, și Fecioara nestrucată cu adevărat și după naștere a rămas, pe aceasta o aducem către tine spre rugăciune, Stăpâne mult milostive: dăruiește iertare de greșeli celor ce-ți strigă ție totdeauna: pomenește-ne și pe noi întru împărăția ta.

Tropar (26): Predicarea învierii cea luminată, înțelegându-o de la îngeri învățăcelele Domnului, și lepădând neascultarea strămoșilor, Apostolilor laudându-se au zis: Prădatu-s-a moartea, sculatu-sa Dumnezeu, Hristos dăruind lumii mare îndurare.

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condac: Cu credință venind la fântână Samarineanca, te-a văzut pe tine, apa înțelepciunii: din care bând din destul, împărăția cea de sus pentru vecie a moștenit-o, cea vrednică de laudă.

At 3rd Antiphon: Most merciful Lord, we offer your mother to You in prayer, who untouched gave You birth and remained an undefiled virgin, truly, even after birth: grant forgiveness of sins to those who always cry out to You: Remember us also in Your kingdom.

Troparion: Having learned the joyful proclamation of the Resurrection from the angel, and having cast off the ancestral condemnation, the women disciples of the Lord spoke to the apostles exultantly: Death is despoiled and Christ God is risen, granting to the world great mercy.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit now, and always, and forever and ever. Amen.

Kontakion: The Samaritan woman came to the well with faith and saw You, the Master of Wisdom: You satisfied the thirst of her soul, and she inherited the kingdom of heaven forever.

Prokimenon: **How** countless are your works, O Lord, all of them made so wisely! (Ps. 104, 24)

Verse: **Bless** the Lord, my soul, O Lord, my God, how great you are! (Ps. 104, 1)

Epistle: **A** reading from the Acts of the Apostles: (11, 19-30)

In those days, those who had scattered because of the persecution that arose over Stephen travelled as far as Phoenicia and Cyprus and Antioch, but they proclaimed the message only to Jews. Some of them, however, who came from Cyprus and Cyrene, went to Antioch where they started preaching also to the Greeks, proclaiming the good news of the Lord Jesus to them. The Lord helped them, and a great number believed and were converted to the Lord. The news of them came to the ears of the church in Jerusalem and they sent Barnabas out to Antioch. There he was glad to see for himself that God had given grace, and he urged them all to remain faithful to the Lord with heartfelt devotion; for he was a good man, filled with the Holy Spirit and with faith. And a large number of people were won over to the Lord. Barnabas then left for Tarsus to look for Saul, and when he found him he brought him to Antioch. And it happened that they stayed together in that church a whole year, instructing a large number of people. It was at Antioch that the disciples were first called "Christians". While they were there some prophets came down to Antioch from Jerusalem, and one of them whose name was Agabus, seized by the Spirit, stood up and predicted that a severe and universal famine was going to happen. This in fact happened while Claudius was emperor. The disciples decided to send relief, each to contribute what he could afford, to the brothers living in Judea. They did this and delivered their contributions to the elders through the agency of Barnabas and Saul.

Gospel: **John 4, 5-42**

At that time, Jesus had to pass through Samaria, and on the way he came to the Samaritan town called Sychar near the land that Jacob gave to his son Joseph. Jacob's well was there and Jesus, tired by the journey, sat down by the well. It was about the sixth hour. When a Samaritan woman came to draw water, Jesus said to her, "Give me something to drink." His disciples had gone into the town to buy food. The Samaritan woman said to him, "You are a Jew. How is it that you ask me, a Samaritan, for something to drink?", Jews, of course, do not associate with Samaritans. Jesus replied to her: If you only knew what God is offering and who it is that is saying to you, "Give me something to drink," you would have been the one to ask, and he would have given you living water. "You have no bucket, sir," she answered, "and the well is deep: how do you get this living water? Are you a greater man than our father Jacob, who gave us this well and drank from it himself with his sons and his cattle?" Jesus replied: Whoever drinks this water will be thirsty again; but no one who drinks the water that I shall give will ever be thirsty again: the water that I shall give will become a spring of water within, welling up for eternal life. "Sir," said the woman, "give me some of that water, so that I may never be thirsty or come here again to draw water." "Go and call your husband," said Jesus to her, "and come back here." The woman answered, "I have no husband." Jesus said to her, "You are right to say, 'I have no husband'; for although you have had five, the one you now have is not your husband. You spoke the truth there." "I see you are a prophet, sir," said the woman. "Our fathers worshipped on this mountain, though you say that Jerusalem is the place where one ought to worship." Jesus said: Believe me, woman, the hour is coming when you will worship the Father neither on this mountain nor in Jerusalem. You worship what you do not know; we worship what we do know; for salvation comes from the Jews. But the hour is coming, indeed is already here, when true worshippers will worship the Father in spirit and truth: that is the kind of worshipper the Father seeks. God is spirit, and those who worship must worship in spirit and truth. The woman said to him, "I know that Messiah, that is, Christ, is coming; and when he comes he will explain everything." Jesus said, "That is who I am, I who speak to you." At this point his disciples returned and were surprised to find him speaking to a woman, though none of them asked, "What do you want from her?" or, "What are you talking to her about?" The woman put down her water jar and hurried back to the town to tell the people, "Come and see a man who has told me everything I have done; could this be the Christ?" This brought people out of the town and they made their way towards him. Meanwhile, the disciples were urging him, "Rabbi, do have something to eat"; but he said, "I have food to eat that you do not know about." So the disciples said to one another, "Has someone brought him food?" But Jesus said: My food is to do the will of the one who sent me, and to complete his work. Do you not have a saying: Four months and then the harvest? Well, I tell you, look around you, look at the fields; already they are white, ready for harvest! Already the reaper is being paid his wages, already he is bringing in the grain for eternal life, so that sower and reaper can rejoice together. For here the proverb holds true: one sows, another reaps; I sent you to reap a harvest you have not laboured for. Others have laboured for it; and you have come into the rewards of their labour. Many Samaritans of that town believed in him on the strength of the woman's words of testimony, "He told me everything I have done." So, when the Samaritans came up to him, they begged him to stay with them. He stayed for two days, and many more came to believe on the strength of the words he spoke to them; and they said to the woman, "Now we believe no longer because of what you told us; we have heard him ourselves and we know that he is indeed the Saviour of the world."

Priceasna: (68) **Ridica-voi ochii mei la ceruri, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Dumnezeu, cel ce a făcut cerul și pământul. Aliluia.**

Communion Hymn: **I will lift up my eyes to the heavens, from where my help shall come. My help is from the Lord, who made heaven and earth. Alleluia.**

81. Vino Isuse în inima mea,

Vino Isuse în inima mea,
Vino căci ea te dorește.
Înflăcăreaz-o cu dragostea ta
Și foamea i-o potolește.

Cred că ești, Doamne pe sfântul altar,
Ziua și noaptea de față.
Tu ești izvor de tărie și har,
Pâine ce-mi dă mie viață.

Doamne, pe tine vreau să te primesc,
Tu ești supremul meu bine;
Dar sunt nevređnic și nu îndrăznesc
Să mă apropii de tine.

Doamne, te rog, să mă învrednicești
De taina dumnezeiască;
Trupul și sufletul să mi-l sfințești
Cu a ta pâine cerească.

Vino în sufletul meu, așadar,
El locuință să-ți fie;
Doamne, într-nsul să-ți faci sfânt altar
Ți-l dăruiesc pe vecie.

Doamne, și-n ceasul din urmă să vii,
Să mă-ntărești în durere;
În taina-aceasta tu iarăși să fii,
Singura mea mângâiere.

Hristos din morți a înviat,

1. Hristos din morți a înviat,
Hristos a înviat !
Și lumea-ntreag-a mângâiat.
Adevarat a înviat !
2. Și dacă El n-ar fi venit,
Hristos a înviat !
Nici lumea n-ar fi mântuit
Adevarat a înviat !
3. Hristos din morți a înviat,
Hristos a înviat !
În veci să fie laudat.
Adevarat a înviat !
4. Fă ca din moarte să-nviem,
Hristos a înviat !
De Tine să ne apropiem.
Adevarat a înviat !

Sighetu Marmăției, 14 mai 2022: Sfințirea pietrei de temelie a Sanctuarului Martirilor și Mărturisitorilor Români ai Secolului XX, în cadrul pelerinajului anual la Cimitirul Săracilor

În Ziua națională de cinstire a martirilor din temnițele comuniste, 14 mai 2022, a fost pusă și binecuvântată piatra de temelie a Sanctuarului Martirilor și Mărturisitorilor Români ai Secolului XX, sanctuar care se va construi la Sighetu Marmăției, în Cimitirul Săracilor, loc în care se rostesc rugăciuni și se organizează pelerinaje de peste 20 de ani. Aici se ajunge an de an, în cea de-a doua sâmbătă a lunii mai, în procesiune, pornind de la Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței, străbătând orașul suferinței martirilor care s-au stins în cea mai cruntă închisoare a țării și care, prin statornicia lor în credință și adevăr, au devenit semințe ale libertății noastre.

„Ion Heliade Rădulescu, la 1848, spunea pe Câmpia Libertății de la Blaj: *De aici a răsărit soarele românilor*. Cred că fiecare dintre noi, astăzi, aici și acum, la Sighet, putem să spunem că de aici a răsărit iubirea și libertatea românilor. Dar iubirea și libertatea au coordonate și dimensiuni universale. Și nu doar de la Sighet au răsărit ele, ci de la toate temnițele care au fost presărate în acea perioadă tulbură și întunecată a comunismului”, a afirmat Preasfinția Sa Virgil Bercea (episcop de Oradea) în cuvântul de învățătură rostit în cadrul Sfintei Liturghii Arhieresti celebrate la Cimitirul Săracilor. Sfânta Liturghie a fost celebrată de către Preasfinția Sa Vasile Bizău, împreună cu PS Virgil Bercea, PS Claudiu Pop, PS Cristian Crișan și un sobor de vicari, protopopi și preoți din întreaga Biserică Catolică din România.

„Să venim cu drag aici, la Sighet, atunci când Biserica ne cheamă, dar și atunci când inima și sufletul de îndeamnă, a exclamat PS Virgil. Să nu uităm niciodată iubirea cu care ei, fericiții martiri, au iubit pe Domnul, Biserica, pământul și acest neam”. „La Sighet avem harta desenată cu brazi”, a afirmat Ierarhul. Și a adus în lumină cuvintele lui Ion Găvrilă Ogoreanu: *Brazii se frâng, dar nu se îndoie niciodată*. Toți cei care sunt dincolo de frontierele acestor brazi s-au frânt, dar nu s-au îndoit niciodată: nici în credință, nici în speranță și nici în iubire”, a afirmat Episcopul de Oradea, îndemnând credincioșii să nu uite niciodată că de aici au răsărit iubirea și libertatea, iar acest loc să fie purtat mereu în inimă și în suflet. „Construind acest locaș de

cult, de amintire a martirilor comunismului, tot în spiritul iubirii și al iertării, al sângelui vărsat din dragoste, ne vom întoarce aici mereu și cu dragoste”, a încheiat PS Bercea.

În sufletele noastre se așterne an de an bucuria participării la acest pelerinaj, așa cum a explicat la final PS Vasile Bizău, afirmând că probabil, apăsați fiind de multele probleme ale vieții, venind aici, ne întrebăm și noi asemenea mironosițelor care mergeau la mormântul lui Isus: *Cine ne va prăvăli nouă piatra de la mormânt? Iar aici descoperim că piatra a fost dată la o parte și în fiecare an descoperim același răspuns: De ce-l căutați pe Cel viu între cei morți?”*

„Am pus piatra de temelie a Sanctuarului Martirilor și Mărturisitorilor Români ai Secolului XX, un moment important din viața Bisericii, un moment deosebit de frumos și important din viața fiecăruia dintre noi, cei care suntem cărămizi vii în templul spiritual al Domnului. Piatra de temelie este Dumnezeu Domnul”, a afirmat Ierarhul. Și a continuat: „El este stânca în care ne putem încrede, El este stânca cea tare, El este cel care ne însoțește și mereu împarte haruri, bucurii și speranța mântuirii. Stânca este și credința în Mântuitorul Hristos și astăzi se actualizează cuvintele Mântuitorului: *Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui*”. Iar credința noastră ne îndeamnă la implicare și la asumare, acest lucru fiind explicat de Episcopul de Maramureș: „Dragi pelerini, suntem și noi pietre vii, urmașii martirilor, ai mărturisitorilor, fiii Bisericii Catolice... așa cum spunea Fericitul martir Iuliu Hossu: *Lupta mea s-a sfârșit, a voastră continuă*”. Piatra aceasta de temelie pe care azi am sfințit-o „cuprinde toată memoria trecutului, dar este și baza unui viitor, un viitor al țării noastre pe care o dorim liberă, pentru că de aici va fi o chemare la unitate, o chemare la sfințenie, o chemare la bucurie”, a afirmat Preasfințitul Vasile Bizău, care a mulțumit tuturor: confracților episcopi, preoților, persoanelor consacrate și credincioșilor, că s-au făcut părtași la acest eveniment plin de bucurie al Eparhiei de Maramureș.